

[Ulrich.]

Love netop fra Partiet Venstre. Jeg siger ikke for meget, naar jeg siger, at det udelukkende var Partiet Venstres Tilslutning, der bevirkede, at disse Lovforslag overhovedet blev ophøjet til Lov. Jeg minder det ærede Medlem om hans Partifælle i det andet høje Ting Hr. Hauchs overordentlig emsige Medvirkning i hele dette Forhold. Jeg minder det ærede Medlem om 4. Oktoberloven af 1919 og udtaler min Forbavselse over, at det ærede Medlem, naar han er en saadan Modstander af denne Lov, saa gennem alle disse Aar, fra 1919 til Dato — der har jo ikke været et eneste Aar, hvor ikke disse Jordlove har været til Behandling i dette høje Ting — stadig har holdt sig tilbage, overhovedet aldrig nogen Sinde har udtalt sig mod denne Lovgivning i denne Sal. Men paa Mødet i Aarhus udtaler det ærede Medlem sig meget ivrigt imod Statsfæste og gør det paa en saadan Maade, at de tilstedeværende maa faa Indtryk af, at det ærede Medlem og hans Parti vil varetage Samfundets Interesser i denne Sag og sørge for, at vi ikke kommer ud i dette forfærdelige radikale og socialdemokratiske Hængedynd, som det ærede Medlem forklarer dem, at Statsfæste er.

Jeg maa ogsaa minde det ærede Medlem om Grundskyldloven af 1922, jeg maa minde ham om den kommunale Grundskyldlov af 1926, og jeg maa minde ham om den mægtige Indsats, der fra Venstres Side blev gjort for at gennemføre saavel Statsgrundskylden som den kommunale Grundskyld. Det ærede Medlem har ikke taget Ordet mod denne Lovgivning. Ikke des mindre staar han paa Mødet i Aarhus og gør sine Tilhørere opmærksom paa denne skadelige Lovgivning og giver derved absolut det Indtryk, at han og hans Parti vil modarbejde en saadan Lovgivning — medens Sandheden er den, at det ærede Medlem og hans Parti har været Socialdemokraterne og de Radikale følgagtige, hver Gang denne Lovgivning har foreligget paa dette Tings Bord.

Naar det ærede Medlems Udtalelser ved den omhandlede Lejlighed faldt, som de gjorde, uden at han samtidig gjorde opmærksom paa, at han aldrig i de mange Aar siden 1919 i Rigsdagen har gjort noget Forsøg paa at forhindre den Lovgivning, han nu bekæmper — i hvert Tilfælde gør han ikke opmærksom derpaa i det Øjeblik, han staar i Aarhus overfor Landboforeningernes Medlemmer —, saa viser det efter min Mening, at det ærede Med-

lem mangler selv det ringeste Gran af politisk Velanstændighed.

I sin Tale ovre i Aarhus gjorde det ærede Medlem ogsaa Forsøg paa at sparke til det konservative Folkeparti i Anledning af dette Partis Aktion Kvægeksporten til Tyskland vedrørende. Det ærede Medlem, som er befængt med saa mange politiske Ligtorne, skal være ganske overordentlig varsom med at sparke. Hvad er det, der har forarget det ærede Medlem i denne Sag? Mener det ærede Medlem, at et politisk Parti, som bliver vidende om den uheldige Vending, hele denne for det danske Landbrug saa vigtige Sag er ved at tage, skal tie stille, skal lægge Hænderne i Skødet, skal lade fem være lige? Jeg tror ikke, det ærede Medlem mener det. Hvad var da det, vi gjorde, som har forarget det ærede Medlem? Der skete det, at Partiet Mandag den 2. September, eller rettere sagt et enkelt af Partiets Medlemmer, blev vidende om de Forhandlinger, der blev ført nede i Berlin, danske Eksportører og tyske Regeringsmyndigheder imellem, blev vidende om, at disse Forhandlinger ganske stred imod de Forhandlinger, der havde fundet Sted den danske Delegation og de tyske Regeringsmyndigheder imellem paa et tidligere Stadium. Vi holdt da et Partimøde Tirsdag den 3. September og vedtog dør at gaa til den højtærede Landbrugsminister for at gøre Ophævelser i denne Sag. Vi kunde ikke træffe Ministeren den 3die, han kom først hertil om Aftenen; vi anmeldte vort Besøg sent om Aftenen, da Ministeren kom her til Byen, og havde Foretræde hos ham Onsdag den 4. September. Ved dette Foretræde hos Ministeren tillod vi os at gøre opmærksom paa denne vigtige Sags uheldige Udvikling og anmodede Ministeren om at foranledige, at man fra dansk Side greb ind og forhindrede, at saadanne Aftaler blev truffet danske Eksportører og tyske Regeringsmyndigheder imellem, Aftaler, som var stridende mod den Overenskomst, som den danske Delegation havde sluttet med den tyske Regering. Overfor denne vor Henstilling var den højtærede Landbrugsminister overordentlig velvillig og lovede at tage Affære.

Under dette Besøg hos den højtærede Landbrugsminister fik vi at vide til vor store Forfærdelse, at den danske Delegation, der havde været sendt ned til Berlin for at forhandle med Tyskerne om dette Forhold, efter vor Opfattelse havde dummet sig i en ganske betydelig Grad.